

Internationella Kvinnoförbundet
för Fred och Frihet
Womens International League
for Peace and Freedom

Praktik på WILPF's FN-kontor i New York

Som student på programmet Fred, Konflikt och Internationella Relationer på Malmö Högskola har jag länge haft i bakhuvudet att jag behövde och ville göra en praktiktermin inom programmet för att kompensera de ofta väldigt teoretiska kurserna. Men som sagt har detta bara funnits i mitt bakhuvud och inget jag direkt gjort några större försök att ta tag i. Det vill säga ända tills hösten 2005 då jag plötsligt kom på att jag endast hade två terminer kvar och min studiemotivation började sina.

Jag började sakta men säkert leta efter praktikplatser på olika NGO:s inom fältet för fredsarbete. Genom en slump råkade jag få syn på en praktikplatsannons som IKFF lagt ut och jag kände att det var rätt praktikplats för mig eftersom jag sedan länge haft stort intresse av fredsarbete ur ett genusperspektiv.

Jag sökte alla tre platser som fanns utannonserade, den i Stockholm och de två som var fördelade mellan Stockholm och New York respektive Genève. Till min stora glädje fick jag platsen som var uppdelad mellan Stockholm och New York. Beskedet kom i november och jag fick veta att redan i januari skulle jag bege mig till New York, och därmed fanns det mycket att fixa.

Efter lite strul med den amerikanska ambassaden gällandes visum kom jag äntligen iväg till New York i mitten av januari. Min första uppgift började redan dagen efter att jag anlant till staden: att sitta med och lyssna på den 34:e sessionen för Konventionen för eliminering av all slags diskriminering mot Kvinnor (CEDAW) där ca tio länders rapporter granskades under nästan tre veckor. Syftet med detta var för att WILPF efter varje session gör en observationsrapport där man lyfter fram det som diskuterats kring kvinnor, fred och säkerhet. Jag var ansvarig för att skriva rapport över tre av mötena, så det gällde att lyssna och anteckna ordentligt. För mig var detta personligen ganska spännande då jag tidigare skrivit min C-uppsats i detta ämne och skulle nu få se hur hela CEDAW maskineriet faktiskt fungerade. När rapporten över CEDAW var klart började förberedelserna inför nästa stora sak: Kommissionen för kvinnors status (CSW) som skulle hålla sitt 50:e möte. Innan CSW faktiskt började fanns det en hel del att göra. Sam, som var en av mina två praktikhandledare halva personalen ansvarig för

Internationella Kvinnoförbundet
för Fred och Frihet
Womens International League
for Peace and Freedom

projektet PeaceWomen, var ansvarig för två viktiga saker. Dels att arrangera ett strategimöte för WILPF-delegationen, ett 30-tal kvinnor (de flesta från USA), som skulle besöka CSW, och dels att arrangera tillsammans med en organisation ett side-event om kvinnor inom fredsarbete som skulle äga rum första dagen under CSW.

Förberedelserna gick mestadels ut på att kopiera papper, skicka inbjudningar, ringa till folk och ta reda på information. Eftersom det fanns så väldigt mycket göra, hade jag och Sam ett system där vi satt upp post-it lappar med de uppgifter som behövde göras, och när uppgiften var gjord rev vi ner lappen och slängde den. Ett väldigt enkelt sätt att belöna sig själv.

När CSW väl började blev det genast mindre saker man måste göra och kunde därför med mer fria tyglar delta i det man själv fann intressant. Man hade möjlighet att dels gå på kommissionens formella möten, men kunde också gå på side-events som arrangerades av både staters delegationer, NGO: s och FN-enheter. Själv gick jag på mycket events som handlade om lika deltagande för kvinnor och män i politik (som var ett av CSW50:s två huvudteman). Under hela tiden hade jag också en tanke att samla så mycket information som möjligt inför min D-uppsats som jag planerar att skriva i höst, och detta var ett ypperligt tillfälle. På de flesta av eventsen fanns det hur mycket material som helst, så det var bara att plocka på sig.

På lördagen mellan de två CSW veckorna anordnades en heldags workshop om våld mot kvinnor av NGO kommissionen för kvinnors status. Dagen delades upp mellan tre paneldiskussioner där man fick lyssna på folk som jobbade med olika saker (t.ex. media och juridik) som pratade om deras fält i koppling till våld mot kvinnor. Dessutom anmälde alla sig till olika break-out sessions där våld mot kvinnor diskuterades ur olika vinklar och meningen var att policy papper ska bli resultatet av dessa. Här medverkade jag som WILPF-medlem för att föra in dels min personliga uppfattning om de olika ämnena men också föra in WILPF's.

När CSW väl var slut var även jag det. Det var väldigt mycket jobb och långa dagar, men var också väldigt givande. Det gav tillfälle att prata med kvinnor från hela världen och knyta kontakter. Alla man pratade med en längre stund gav sina visitkort till en.

Förutom arbetet med CEDAW och CSW hjälpte jag till med att uppdatera PeaceWomens hemsida med nyheter som berör kvinnor, fred och säkerhet.

Internationella Kvinnoförbundet
för Fred och Frihet
Womens International League
for Peace and Freedom

Dessutom fick jag vid ett tillfälle översätta en norsk artikel till engelska. Till allas (inklusive min egen) förvåning var det inte särskilt svårt och samtidigt väldigt kul.

Sammanfattningsvis var min upplevelse i New York väldigt bra. Jag var otroligt förvirrad de första veckorna eftersom jag aldrig besökt staden innan, men som med alla andra ställen lär man sig ganska snabbt. Arbetet på WILPF's FN-kontor var väldigt givande. Jag lärde mig väldigt mycket om FN som man måste se för att lära sig. Dessutom lärde jag mig väldigt mycket om kontakterna mellan olika organisationer och FN, och hur det faktiskt är att jobba i en organisation.

Det jag kommer att sakna mest med min praktiktid i New York kommer nog vara människorna jag jobbade med, och däribland främst min två handledare, Sam och Milkah. Två personer med total motsatt humör och arbetssätt, men som kompletterar varandra väldigt bra. Den ena med många järn i elden och uppe i varv, medan den andra tar en sak åt gången och väldigt koncentrerad. Dessutom var de väldigt måna om mig och både inkluderade mig i deras arbete men också lät mig komma med egna idéer.

Golnar Bahar